

Küstüm İnan

– Mecit Aktürk · 12 Ekim 2013

Zalim felek insafa gel, yok mudur hiç yazın senin?
Mızrabımda ağlıyor tel, yere batsın nazın senin.

Attın aşkın ateşine, düşürdün bir yar peşine
Yeter artık, git işine; kızarmaz mı yüzün senin.

Zemheriyi yazdın yaza, yolum çıktı hep ayaza
Verdiğin tek çile, ezâ; yokuş mudur düzün senin?

Bilmem ki bu nasıl düzen, hile dolu her bir kozan
Fazla sürmez dedin hazan, çoğa döndü azın senin.

Ezdin, üzdün, kırdın beni, kırıştırdın taze teni
Söz verdiğin bahar hani? Ne bitmezmiş güzün senin.

Sen değildin hergün yanan, bal tasına zehir konan
Ne yapsan da küstüm inan, yok hiç tat hiç tuzun senin.

Darda kalsam dal istemem, bahçenden tek gül istemem
Arı olsan bal istemem, sana kalsın özün senin.

Köz içinde, harlı külüm, az ötesi bil ki ölüm
Yetmedi mi bunca zulüm? Can yakıyor sözün senin.

Dostu, düşman, el edersin, gözde yaşı sel edersin
Muhannete kul edersin, çözülmüyor gizin senin.

Yar sevene od'un hazır, zor diyene dersin "sabır"
Kalpler vîrân, sanki kabir; kör olmasın gözün senin.

Dar omuza dert yüklersin, kaş çatana "kader" dersin
Gün görmeden can istersin, kan kokuyor izin senin.

Neşe huzur benden irak, git başımdan, beni bırak
Dostun mudur kara toprak, Azrâil'mi kozun senin...

Mecit Aktürk